

10—13 leta pa samo po zimi, in od 13—16 v nedeljske šole. — Na Koroškem in Tirolskem bodo Dravino strugo popravljali samo do zgornjega Drauberga, kar bo stalo 2½ milijona. — Mnogo nemških dijakov je odpotovalo na Pražovsko k odkritju nekega študentskega spomenika v Jeni, kder se je upijalo in legalo, kako se Nemcem pri nas krivice godijo. To je res nesramno, da mokroušesni fanti v tuje dežele zahajajo, Avstrijo grdit in obrekovat; krivi so temu največ naši prenapeti nekateri profesorji nemci pa hujskajoči judovski liberalni listi, ki mladini možgane mešajo in avstrijsko domoljubje iz src kradejo. — Na Ogerskem so v Tisza-Eszlarji ugrabljeni Judi bili nekrivi spoznani umora kristijanske device Salomossy. Toda advokat Szalay, zavetnik nesrečne matere, je pritožbo vložil. Tudi se je preveč bralo o mogočnosti judovskega denarja. — Isterski Italijani snujejo liberalno društvo in list, kakoršen je celjski lisjak, da bi tamošnje Hrvate in Slovence lovil za lahonstvo. — Hrvatje imajo v Zagrebu 2 narodni izdajici, eden je nesramno obabljeni pop Miškatovič, drugi pa zvičajnik Živkovič. Obadva vlečeta na magjarsko stran na vse pretege. Živkoviču čestokrat hrvatski dijaki šipe na oknih pobijejo, za kar so kaznovani, pa Živkovič se ne zmezi, drži ga ban Pejačević kakor Miškatoviča. Magjari lažejo, da je fzm. Filipovič zakrivil vstajo v Bosni in Hercegovini zoper našo vojsko, da bi tem bolje hvalili svojega Kalay-ja, ki sedaj ondi zapoveduje v svetnih zadevah. Fzm. Filipovič je Turke pregnal in deželi cesarju pridobil, a potem na pritisk Magjarov hitro slovo dobil. Vstajo so nesposobni Magjari, Nemci in Judi zakrivil.

Vnanje države. Nemški katoličani bodo vsakako še letos obhajali veliko zborovanje, da se pogovorijo, kako dalje vojskovati se za versko svobodo. — Rusi vpeljavajo občno vojaško dolžnost pri vseh narodih svojih in deželah in je tako mogoče, da bodo v nekolikih letih imeli strahovito vojsko 5 milijonov v orožji izurjenih vojakov. Knez Dolgoruki dobil je od našega cesarja veliki križ reda sv. Štefana, ker je ob priliki carjevega kronanja cesarjevega brata nadvojvodo Ludvika častno sprejel in mu dvoril. — Rumuni so naročili res 120 Kruppovih kanonov in hočejo mesto Bukarešt spremeniti v velik vojaški tabor ali ostrog; na Ruskem so kupili 1000 vojnih konj. — Srbski kralj Milan potuje v Italiji, doma se je Srbom hudo zameril. Črnogorski knez obhaja sedaj ženitvo svoje hčeri Zorke s knezom Petrom Črnimžordževićem; ruski car da več milijonov rubljev kot doto; potem se poda knez v Carigrad k turškemu sultanu. — Italijani nabirajo milodarov za nesrečneže, ki so smrti všli na otoku Ischia. Pravijo, da je nad 8000 ljudij mrtvih; med

njimi škof Menesella. Novi potresi branijo stanovati na otoku. — Francoske republike predsednik, stari Grevy, je na papeževo pismo odgovoril, da on pa njegovi ministri nečejo katoličanov preganjati in tako z poglavarjem katoliške cerkve prepir začeti. Toda to so prazne besede. Freimaurerji vendar razsajajo, kakor hočejo. — V Egiptu je kolera nekoliko začela pojemavati; najhuje mori še v mestih Kairo, Rosette, Izmajla, Tantah, Manzurah; do sedaj je pobrala blizu 15.000 ljudij. Pravijo, da se glasi tudi v Siriji, zlasti okoli Beiruta. — Anamski cesar Tu-Duc je umrl; njegov naslednik baje hoče mir sklenoti s Francozi. — Zulu-Kafri so ubili svojega kralja Cetajvojo, ki je predlanskim od Angležev bil premagan, ulovljen pa zopet domov odpuščen. Sedaj je ubit.

Za poduk in kratek čas.

Cesar v Slovenskej Bistrici.

Ko se je spomladi zvedelo, da pride cesar na Štajersko in Kranjsko in obiše Gradec, Maribor, Ptuj, Slatino, Celje, prizadevali so se zastopniki mesta, da bi visoki gost tudi Slov. Bistrico počastil s svojo navzočnostjo. Prizadevanje ni bilo zastonj in velika radost napolnila je vsakega, ko je to slišal, bodi Nemeč bodi Slovenec, meščan ali okoličan. Začele so se priprave cesarja spodobno sprejeti. Naš slovenski poslanec g. dr. Radaj je v gostilno pri „Elefanti“ zbral župane celega okraja, tudi mestni župan g. Formacher bil je zraven. Sklenoli so pod vodstvom dr. Radaja, ker se je blagi J. Mlakar v Hošnici branil, cesarja pozdraviti v imenu cele okolice in adresu izročiti, v katerej je tudi prošnja za novo kosarno. Adreso je dal g. dr. Radaj sestaviti po glavnem uredniku Slov. Gospodarja in napisati. Po raznih spletkarijah so naposled vendar Slovenci dosegli, da je narodnjak J. Motaln (Levičnik), veliki posestnik v Smrečnem fare sv. Martina na visokem Pohorji čast dobil, okoličanom biti voditelj k cesarju. Dr. Radajeva адреса je tudi ostala, čeravno so jo nekateri prenapetneži nemourji hoteli spodrinoti.

Pričele so se priprave. Cesto od železniške postaje v mesto so posipali z belim peskom, jednako tudi veliko cesto do g. Formacherjeve hiše. Meščanje so popravljali in čedili svoje hiše, ograjo čez most. Den pred dohodom cesarjevim bilo je mesto že lepo nakinčano z zelenjem, podobami, grbi zastavami na stotine, same cesarske, deželske in spodnje-avstrijske, „frankfurtarce“ so na povelje županovo poskrili. Tudi napisov je bilo precej, posebno lepo na g. Formacherjevi hiši. Vstrie kosarne bil je slovenski napis: V spomin o čestitem prihodu na-

šega milega očeta, blagega gospoda svitlega cesarja Franca Jožefa I. Živeli svitli cesar — Živela Avstrija — Živeli Slovenci.

Dne 10. julija prišli so požarni stražniki iz Konjic in so kraj ceste vrvi potegnili, da bi prostor ostal za cesarjev voz. Okolo 4 ure popoldne dojde cesarski vlak. Cesar stopijo z vagona, zagromijo trikrat mogočni živio-klici, zmes je bilo tudi nekaj „hoch“ slišati. Zbrano je bilo veliko število ljudi: duhovniki sosednih župnij, župani, učitelji, šolska mladež. Vladar nagovorijo nekatere navzočih potem se pa vsedejo na g. Formaherjev voz ter se odpeljujejo v mesto pred rotovž. Tukaj se najprvi obrnejo do dekana, č. g. Hajseka, kojemu izrečejo pohvalo za poduk ljudstvu, da se spodobno obnaša. Belo oblečene šolarice trosijo cvetlice in jedna poda krasen šopek. Cesar vstopijo potem v rotovž in sprejmejo duhovenstvo, uradnike, mestni in okrajni zastop, šolski svet in naposled župane slovenske iz okolice pod vodstvom J. Motalna. Ta je dr. Radajevo adresu na pamet znal in jo cesarju prednašal rekoč:

Vaše cesarsko - kraljevsko - apostolsko
Veličanstvo!

„Najponižnejše podpisani občinski župani, načelniki krajskih šolskih svetov in udje cerkvenih konkurentnih odborov okraja Slovenje-Bistriškega, pozdravljamo z najiskrenejšim veseljem Vaše Veličanstvo prilično 600letnice združenja dežele Štajerske s prevzvišeno cesarsko hišo Habsburško.

Pri tej veselej priliki izrekamo Vašemu Veličanstvu najprisrčnejšo, najpokornejšo zahvalo za premilostljive darove, katerih je Vaše Veličanstvo nakloniti blagovolilo posameznim občinam, kekar so bile po toči, mrazovih ali povodnjih oškodovane, dalje posameznim šolskim svetom, da so mogli leži šolska poslopja staviti in popravljati, in naposled posameznim cerkvam, kekar je bilo podpore potreba.

Za vse tolike darove in dobrote izrekamo Vašemu Veličanstvu svojo najponižnejšo zahvalo in se radujemo Najvišje očetovske skrbljivosti, h kateri sme vsak deželan v nesrečah in stiskah zaupno pribežati, ter zagotavljamo Vašemu Veličanstvu svojo neumahljivo zvestobo in udanost.

Ob enem upamo še preponižno podpisani pridružiti se ovej pred tremi leti od Slovenje-Bistriškega mesta vloženej prošnji, naj bi se kavalerijska kosarna za tri eskadroni postavila z ozirom na njeno veliko korist za celo okolico.

Bog ohrani, Bog obvarji Vaše cesarsko Veličanstvo v blagor Avstriji in kronovini Štajerske!

Po sprejetji adrese so cesar Motalna vprašali o slabih letinah, kar je Motaln z drugimi župani vred potrdil, da vže več zaporednih let ni dobre letine. Cesar vprašajo: Kako pa je

z vinogradi? Motaln odgovori: ravno tako, včasih vinogradi še ne plačajo stroškov ne, ktere zadenejo.

Cesar nadalje govorijo: če imate tako slabe čase, kako pa želite kosarno imeti in za vojake prositi? Motaln odgovori: pri nas na visokem Pohorju dosti ovsu zrasede po ravnah pa krme za konje. Za vojake pa je dosti klavne živine in drugo se vže dobi, česar je treba.

Potem se župani cesarju spodobno poklonijo in odidejo.

Potem so svitli cesar se popeljali kosarne ogledat. Feuerwehristi so pred cesarjem v eni sapi prileteli, da bi v kosarni pešica vojakov ž njimi vred „hoch“ klicala. Ali vojaki so z ljudstvom potegnili in živio klicali.

Peljali so se cesar po mestu do županova poslopja, govorili z nekterimi, tudi z učitelji itd. Potem se zopet vrnejo s spremstvom na kolodvor in se ljubeznjivo odzdravljajoč podajo v vagon in odpeljujejo proti Poličanam.

Slednje za njimi vsi navdušeni Slovenci vskliknemo in zakličemo iz srca: Bog nam ohrani in obvarji tako prijaznega, za vse dobro vnetega vladarja Franca Jožefa I.

Lovro Stepišnik,
posestnik v Slov. Bistrici.

Smešnica 32. Kmet na slovenskem Štajerskem da hišo zidati. Med zidarji je tudi nek Italijan. Pri južini se pa Italijan oslanja, kakor bi mu jed ne dišala. Gospodar ga pogleda in poišče par italijanskih besed ter mu reče: madžorno, madžorno, poko makaron. Vse se mu začne smejati, on pa oči v tla pobesi uvidevši, da ni za ta jezik ustvarjen.

Razne stvari.

(Občni zbor v Sevnici) obhaja Slovensko društvo v nedeljo 12. avgusta t. l. popoldne ob 3. uri v g. Simončičevej gostilni. Dnevni red: 1. državni poslanec g. dr. Jož. Vošnjak poroča o delovanju državnega zbora in o političnem položaji Slovencev, 2. deželni poslanec gosp. Fr. Šnideršič poroča o delovanju deželnega zbora Štajerskega, zlasti o svojej interpelaciji do c. k. namestnika zadevnej upor zoper trto-ušno komisijo, 3. g. Fr. Lenček priporoča cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo, 4. g. inženir Miha Vošnjak govori o naših denarnih zavodih, zlasti posojilnicah, 5. prečita se spomenica do ministra grofa Taaffeja o slovenskem uradovanju na Štajerskem, 6. poljubni nasveti društvenikov. K temu zboru povabljeni so vsi društveniki, vsi naši državni in deželni poslanci, vsi domoljubi slovenski.

Dr. Fr. Radaj,
predsednik.

Paul Simon,
tajnik.

(Prošnja.) Slovensko društvo obhaja letos še občne zборе pri sv. Ani v Slov. goricah